

ВСЛЫННЫ ТРУД

В. Лосток

14 СЕН. 40

346

Яцэк Вашчэровіч,

артыст польскага тэатра

І вось прайшоў год майго жыцця пры савецкай уладзе.

Няма ўжо прыніжаючай залежнасці ад тэатральнага прадпрыемца, былой Польшчы, які на першы план пры выбары п'есы для пастаноўкі ставіў касавы поспех. І ў выніку ў Польшчы амаль не ставіліся п'есы з класічнага рэпертуара. І вось на сцэне 15 год, іграў у пяці п'есах штогодна і амаль зусім не выступаў у класічных п'есах.

Лёгкая камедыі, фарсы — вось што ішло ў тэатрах панскай Польшчы, вось на чым нажываўся драпежнік — тэатральны прадпрыемца.

Польскі дзяржаўны тэатр БССР, у састаў якога я ўваходжу з першага моманту яго існавання, пабудоваў сваю работу выключна на класічным рэпертуары. Мы ігралі «Каварства і каханне» Шылера, «Пажыццёвае» Фрэдра, «Мараль пазі

Дульскай» Запольскай, «Пігмалейн» Б. Шоу. Зараз мы іграем «Панна Малічэўская» Запольскай. Рыхтуем пастаноўку п'есы савецкага пісьменніка Вішнеўскага «Антымістычная трагедыя», якая з'яўляецца ўзорам соцыялістычнага рэалізма. У будучым мы паставім «Вяселле Фігаро» Бамаршэ і п'есу Светлова «Казка». Работа ў тэатры дае мне велізарнае задавальненне. Кожны з нас, артыстаў, — членаў тэатральнага калектыва, — мае шырокае поле для праяўлення сваёй ініцыятывы. Вось зараз я працую над перакладам адной з шэкспіраўскіх п'ес на польскую мову.

Калі наш калектыў узмацнее, выхавае новыя кадры, (а ў нас пакуль іх мала), тады мы прайройдзем да пастановак польскіх класічных драм: будзем ставіць Міцкевіча, Славацкага, Выпянскага.